

bekræftes af den ærede Ordfører i Folketinget og ogsaa af den ærede Ordfører her i Landstinget, har jeg sat Arbejdet i Gang, og jeg vil antage, at den Oplysning, som forlangtes, i dette Øjeblik er afsendt til Statsrevisionen. Jeg er saaledes i det heldige Tilfælde at kunne sige, at det ene Krav er opfyldt, og det andet vil blive opfyldt, saa snart Forholdene gør det muligt.

Men jeg vil gerne, inden jeg slutter, stille en Forespørgsel til den ærede Formand for og Ordfører for Udvalget (Jørgen Pedersen) paa Grund af hans lange parlamentariske Erfaring. Jeg vilde gerne spørge, hvad der egentlig er til Hinder for, at naar der sidder et Udvalg i Landstinget — jeg kan jo nævne dette Ting —, som behandler Statsrevisorernes Betænkning, dette Udvalg da kræver Samraad med den Minister, hvis Forhold berøres af Statsrevisionens Betænkning og af Udvalgets Overvejelser. Det vilde ikke forekomme mig unaturligt, at Udvalget indhentede Oplysning af Ministeren om saadanne Indsigelser, der er gjorte, kan jeg til en vis Grad sige, mod hans Embedsførelse. Imidlertid er dette jo ikke Praksis, ikke Tradition. Men det vilde, forekommer det mig, for adskillige af disse Spørgsmaals Vedkommende have været hensigtsmæssigt, om Udvalget havde afkrævet Ministeren Erklæring i Samraad. Dette sker imidlertid ikke, Udvalget behandler Statsrevisionens Betænkning, afgiver saa sin Betænkning, og herefter kræves Ministeren, om jeg saa maa sige, til Regnskab, medens der ikke har været nogen Anledning for ham til i Forvejen at gøre sin Stilling klar overfor Udvalget. Jeg ser, at det er saaledes, men kan egentlig ikke indse, hvorfor det maa være saaledes, og tillader mig at spørge den ærede Formand og Ordfører for Udvalget, for hvis store parlamentariske Erfaring jeg bøjer mig, om der i Forretningsordenen eller i Praksis er nogen rimelig Hindring for en Ændring af dette Forhold.

Ordføreren (Jørgen Pedersen): Jeg kan ikke se, at der egentlig kunde være noget til Hinder for at have saadanne Samraad med Ministeren. Det vilde formentlig have den Virkning, at de Bemærkninger, Ministeren har gjort nu ved Sagens Behandling, vilde være fremkommet tidligere overfor Udvalget, og der vilde i Udvalget være gjort opmærksom derpaa. Ministerens Stilling vilde have været klar før anden Behandling. Men at der egentlig sker nogen større Skade ved, at det gaar, som

det nu gaar, synes jeg ikke. Ministeren har jo Tid til at se paa Sagerne og vil kende baade Statsrevisorernes Betænkning og Udvalgets Betænkning og Stilling og kan altsaa her give de Oplysninger, man ellers vilde faa tidligere. Men jeg skal gerne overfor min eventuelle Efterfølger gøre opmærksom paa, at dette Spørgsmaal har været fremme, og at det kan tages under Overvejelse, om man fremtidig skal gaa den Vej.

Med Hensyn til Spørgsmaalet: Kautitioner, Forpligtelser o. s. v., gøres der nu af Ministeren gældende, at det oprindelige Spørgsmaal fra Statsrevisionens Side er blevet forstaaet saaledes, som om det omfattede alle mulige Garantier og Forpligtelser. Det synes mig egentlig ikke rigtigt at ligge i den Henvendelse, som skete til Ministeriet i 1912. Der siger Revisorerne, at de ønsker en Fortegnelse over de Garantier og Kautitioner og lignende, som Statskassen i Aarenes Løb har paataget sig, og som endnu var i Kraft i Finansaaaret 1911—12 — det forekommer mig at tyde paa, at det er noget kortvarigt, der er Tale om —, med Opgivelse af Hjemmel for hver af disse Forpligtelser og de Udgifter, enhver af dem hidtil har paaført Statskassen, sammen med Finansministeriets Bemærkninger om, hvorvidt nogen af dem i en nær Fremtid kan ventes at ville paaføre Statskassen nye Udgifter. Man har bragt Rentegarantien for Husmandskreditforeningsobligationerne i Forbindelse med dette, men jeg synes ikke, at den Forstaaelse kan gøres gældende. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, Misforstaaelsen er klaret, og Ministeren har svaret tilfredsstillende, og naar Enden er god, er alting godt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Udvalgets Indstilling (se Tillæg B. Sp. 673) og Sagens Overgang til anden (sidste) Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man foretog derpaa:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om forskellige Begunstigelser for den særlige Fiskerilaanefond for Allinge-Sandvig Købstadkommune.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 738).